

۲۳۹ - ای امة الله

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۲۳۹ - ای امة الله

ای امة الله، قلم چون سمندر در جولان است ولی چه فائده که از کثرت جولان خسته و بی تاب و توان گشته چه که از صبح تا بحال که شام است در منتهای تاخت و تاز بود. گهی در میدان فروغ جولان نمود گهی در عرصه ادب بتاخت دمی در مضمار اکبر دوید و گهی بطور سیناء شتافت و وقتی در وادی ایمن امین تکاپو کرد و تفرعات این میادین و عرصه ها و تپه ها و دره ها را قطع کرد وقت غروب بصرای پر فسحت طلعت رسید حال دیگر قدم را نیز بعسرت بر میدارد و این وادی نیز باید بحکم محتوم طی گردد. ای قلم بتاز و جان بیاز جولانی آسمانی کن و قوت الطاف جمال اهبی بنما و بنگار، نقشی از صور عالیہ ملاء اعلیٰ در عالم ادنی بریز و رسمی از نقوش تقدیس ملکوت اهبی در صفحه آفاق تصویر نما شاید هیاکل تحدید بفضای توحید شتابند و اسیران زندان ناسوت بروش و شیم آزادگان ملکوت پی برند و حجاب نفس و هوی بدرند و بانوار هدی بدرخشند و از شهد کالات الهیہ بچشند و از کأس عطاء بنوشند آیات تقدیس شوند و هیاکل توحید، مشارق اشراق گردند و مطالع فیض نیر آفاق.

ای امة الله، ورقات موقنه را ابلاغ نما که وقت تقدیس و تنزیه است و هنگام ظهور آیات توحید شب و روز بذکر حق چنان گرم گردند که حرارت آتش محبت الله بکل آفاق تأثیر نماید و تاب و تبش بارض اقدس رسد و لیس ذلک علی الله بعزیز و البهاء علیک و علی کلّ امة آمنت بالله.

ORIGINAL

AUDIO